

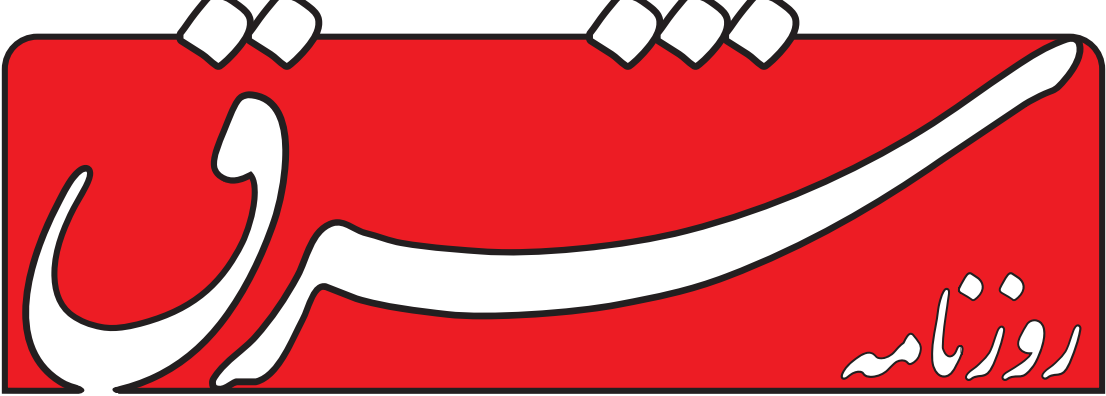
رئیس جمهوری:

اقلیت کوچک، بلندگوهای بزرگ را عاریه کرده است

گروه سیاست: صبح دیروز، هجدهمین سفر استانی رئیس جمهوری آغاز شد؛ سفر به استان تهران که قرار است در دو قسمت انجام شود؛ نخست شهرستان های غرب استان و روزی دیگر، شهرستان های شرقی این استان. «حسن روحانی» دیروز در جمع...

صفحه ۳

چهارشنبه ۶ خرداد ۱۳۹۴ ۸ شعبان ۱۴۳۶ ۲۷ می ۲۰۱۵

آیت الله آملی لاریجانی:

حرف های باطل بی پاسخ گذاشته نشود

ایستنا: رئیس قوه قضائیه طی سخنانی در اختتامیه پنجمین جشنواره علامه حلی، با اشاره به ضرورت فهم دین به عنوان یکی از وظایف اصلی حوزه ها، گفت: «فهم کتاب و سنت، تلاش ها و مجاهدت های خود را می طلبد و کاری که فقها و علمای ما...

صفحه ۲

سال دوازدهم شماره ۲۳۱۰ ۱۶صفحه و ویژه نامه اقتصادی ۳۰۰۰ تومان

سرمقاله

بنزین، بارانه وعدالت اجتماعی

علی شمس اردکانی

رئیس کمیسیون انرژی اتاق ایران

این روزها بیشتر بحث های مردمی پیرامون دو موضوع ملی شکل گرفته است که هر دو از آشخور موضوعات انرژی سر برمی آورند. این دو موضوع عبارتند از:

- ۱- مذاکرات هسته ای و نزدیکی ضرب الاجل توافق شده و احتمال آثار مترتب بر آن
 - ۲- قیمت بنزین و تا حدی گازوئیل و در پی آن سیاست های بارانه ای
- در این نوشته من به موضوع دوم می پردازم و موضوع اول را به فرایند مذاکرات وامی گذارم. برای ورود عام به یک موضوع کاملا تخصصی، بسیاری از مردمان پیش فرض های ناگفته ای دارند. این پیش فرض ها اذهان دولتمردان و اصحاب مجلس و رسانه ها را نیز دربر می گیرد. بیش و پیش از هر چیز رسانه ملی (رادیو و تلویزیون)، باید بدون پیش فرض اطلاع رسانی کند، ولی این وظیفه خود را رها کرده و دنبال لاهوت و ناسوت عالم است، بنابراین جای گلایه و ضرورت تصحیح رویکرد رسانه ملی وجود دارد. به نظر اینجانب اذهان عمومی حق دارند بپرسند، چرا مردمان کوچه و بازار نمی دانند «به که روی آورند». مهم ترین پیش فرض ما پیرامون قیمت سوخت و فرآورده های نفتی و رعایت عدالت به ویژه درباره افراد کم درآمد و حقوق بگیران (صاحبان درآمد ثابت) است. بنابراین بحث امروز را از همین منظر پی می گیرم. پیش فرض بحث من این است که هرچند بنزین و گازوئیل و گاز طبیعی کلای مصرفی هستند، ولی درواقع برای اقتصاد ایران بیشترین بخش ارزشی سوخت ها از جنس سرمایه است. به دیگر سخن وقتی یک بشکه نفت که قیمت آن در بازار ۶۰ دلار است برای مصرف داخلی به پالایشگاه تحویل داده می شود، این ۶۰ دلار از جنس سرمایه است و دولت، مجلس و ملت موظفند ارزش ذاتی این سرمایه را حفظ کنند. فقط هزینه های حمل و نقل سوخت، تصفیه و توزیع فرآورده تا نقطه مصرف از جنس هزینه های کسب و کار است که علی القاعده باید مصرف کننده نهایی آن را پرداخت کند. نبود عدالت اجتماعی از همین نقطه شروع می شود.
- ۱- هزینه های حمل، تصفیه و توزیع فرآورده را دولت می پردازد، حال آنکه این فرآورده ها به صورت یکسان به آحاد ملت تحویل داده نمی شود، پس سیاست فعلی در به حساب خزانه گذاشتن این سه هزینه، خلافی آشکار از دیدگاه عدالت اجتماعی است
 - ۲- یک بشکه نفت حدود ۶۰ دلار در حساب سرمایه ملی ارزش دارد، پس با اضافه شدن هزینه های بند بالا و با قیمت یکسان در کل کشور به بهای متوسط ۲۴ دلار توزیع می شود، یعنی در هر بشکه نفت که در داخل کشور مصرف می شود، معادل ۳۶ دلار تضییع سرمایه نهفته است. این مابه التفاوت با مصرف روزانه حدود دو میلیون بشکه نفت، سالانه معادل ۲۶ میلیارد دلار می شود که می تواند سرمایه اشتغال آفرینی برای یک نفر را فراهم آورد. در کشوری که بزرگ ترین دغدغه ملی، بیکاری جوانان و به ویژه تحصیل کرده هاست، با کدام دید توسعه این سرمایه را باید به دارندگان وسایل نقلیه تقدیم کرد، از آنجا که بیشتر مصرف فرآورده های نفتی و گاز طبیعی نصب بخش ثروتمندتر جامعه می شود، نقض آشکار عدالت اجتماعی در شیوه های فعلی قیمت گذاری سوخت کاملاً روشن است. این بی عدالتی ناشی از آن است که دارندگان اتومبیل، وسایل حمل و نقل و کالاهای حمل و نقلی که از بنزین و گازوئیل بارانه ای استفاده می کنند بخش موفتر جامعه هستند. فقرا که حتی موتورسیکلت هم ندارند عملاً از بارانه واقعی نهفته در مصرف سوخت بی بهره اند و این دسته از شهروندان ۴۰ درصد جمعیت کشور را تشکیل می دهند.

ادامه در صفحه ۴

۴۰ نماینده در نامه ای به مسئولان قضائی خواستار شدند

دیدار با زنجانی در اوین

شرق، آئنه شیرافکن: نمایندگان تقاضای دیدار کرده اند. دیدار با بابک زنجانی، مرد جوانی که حضورش در فرایند فروش نفت حالا به یک پرونده فساد ملی ختم شده و خوارها بدهی میلیاردی، پول ها را پیش از اینکه پایش به زندان اوین باز شود به خارج از کشور فرستاده بود، برخی هم می گویند تحریم با بلوکه شدن پول های او توانم بود. از تاجیکستان گرفته تا مالزی و ترکیه ردیابی از اموال او به دست آمده، اما هیچ خبری از بازگشت پول

واکنش قالیباف به ۳۵ مجوز هتل کمیسیون ماده ۵

وام ها را گرفتند و جای دیگر خرج کردند

گروه جامعه، فاطمه جمال پور: کمیسیون ماده ۵ شورای عالی معماری و شهرسازی در دوره قبل، ۳۵ مجوز هتل برای تهران صادر کرده است. از میان این مجوزها بخش زیادی تبدیل به هتل نشد و صاحبان مجوز، وام های قابل توجه گردشگری را دریافت کردند و آن را در بخش های دیگری صرف کردند. پیروز حناچی، معاون شهرسازی وزارت راه و شهرسازی، در این باره به «شرق» گفت: این موضوع جدیدی نیست، چون وام های گردشگری وام های با مزیت و کم بهره ای هستند؛ این اتفاق رخ داده و کنترلش برعهده سازمان میراث و گردشگری است. چندبار از شهردار تهران موضوع ۳۵ هتل را شنیدم که مجوز می گیرند و وام هتل را در جای دیگری خرج می کنند».

ادامه در صفحه ۱۳

یادداشت

بخش خودمانی!

جایگاه ویژه خود را دارد، ولی غالباً به عنوان «بخش اقتصادی» شناخته نمی شود. باید پرسید دلیل آنکه تدوین کنندگان قانون اساسی با سعه صدر به این بخش از فعالیت های اقتصادی نگریسته و آن را در حد و اندازه یک بخش اقتصادی ارزیابی کرده اند، چیست؟

شاید یک پاسخ منطقی این باشد که در بخش خصوصی، آورده اصلی «سرمایه» است، که فراهم کردن آن آسان نیست. درحالی که در بخش تعاونی سرمایه نقش کمتری دارد و آورده اصلی «نیروی کار» است؛ یعنی همان هایی که می خواهند با تعاون و همکاری یکدیگر، کسب و کاری برای خود فراهم کنند. یک شرکت خصوصی اگر در کار خود موفق نباشد، ممکن است ورشکسته شود و سرمایه اش را بیازد، ولی یک شرکت تعاونی اگر موفق نباشد، منحل می شود و افراد دوباره بیکار می شوند ولی سرمایه هنگفتی از دست نمی رود. به بیان دیگر، عامل ریسک که مهم ترین عامل در کارآفرینی و اشتغال زایی شناخته می شود، در بخش تعاونی بسیار کمتر از بخش خصوصی است. البته تعاونی ها می توانند علاوه بر اشتغالی که برای خودشان فراهم می کنند، افرادی را هم استخدام کنند. چه بخش خصوصی و چه تعاونی برای استخدام و به کارگیری افراد با «قانون کار» سروکار خواهند داشت.

اگر قانون کار، ریسک سرمایه گذاری و کارآفرینی را محدود کند، زمینه رشد و شکوفایی بخش خصوصی و حتی تعاونی را هم محدود خواهد کرد. قانون کار جمهوری اسلامی ایران در سال های آغازین انقلاب اسلامی تدوین شد

خود عبارت «بخش خصوصی واقعی» را به کار برده اند و منظورشان همین است که در شرایط کنونی بسیاری از فعالیت ها با کسب و کارهای ظاهراً خصوصی، عملاً خصوصی نیستند. عنوان مقاله نیز اشاره به همین بخش خصوصی غیرواقعی دارد.

و اما این بخش خودمانی هم برای خود ویژگی هایی دارد؛ به شدت وابسته به نهادهای دولتی یا اشخاص ذی نفوذ در دولت است، انحصارگرا و رقابت گریز و مهم تر از همه، غیرمولد است، یعنی هیچ ارزش افزوده ای تولید نمی کند و جولانگاه آن، فعالیت های دلالی و واسطه گری است. این گونه فعالیت های غیرمولد به جای تولید ارزش افزوده، تورم اقتصادی تولید می کنند.

با همین توضیح مختصر می توان ریشه دو مشکل اصلی اقتصاد کشور را شناسایی کرد: بیکاری و تورم اقتصادی. این دو مشکل نیازی به آمار و ارقام هم ندارد و مردم عملاً آن را حس می کنند و از آن رنج می برند. دولت محترم مدعی است نرخ تورم را کاهش داده، ولی هنوز ادعای آشکاری در مورد کاهش نرخ بیکاری از دولت شنیده نشده، اگرچه وعده آن داده شده است.

ما نمی دانیم دولت برای کاهش نرخ تورم چه ترفندی به کار برده، ولی می دانیم اگر زمینه رشد و شکوفایی بخش خصوصی واقعی فراهم نشود و جای آن را همچنان بخش خودمانی گرفته باشد، آثار محسوسی از کاهش نرخ تورم با افزایش نرخ اشتغال مشاهده نخواهد شد.

به موجب قانون اساسی، اقتصاد کشور از سه بخش دولتی، خصوصی و تعاونی تشکیل شده است. البته فعالیت های تعاونی در بیشتر کشورها

فنیاء مصباح
دبیر کانون علوم اداری
ایران

بخش خصوصی مدت هاست که در اقتصاد کشور تحلیل رفته و رنگ باخته و تنها نامی از آن باقی مانده است. در شرایط کنونی اقتصاد کشور، بخش خصوصی، تنها یک عنوان خشک و خالی است که بنا بر عادت به هر فعالیت ظاهراً غیردولتی اطلاق می شود. بیشتر عرصه های تولید کالا و خدمات به طور مستقیم یا غیرمستقیم به انحصار دولت درآمده و ماهیت شبه دولتی به خود گرفته است. البته کاوش در این قضیه که حدود مرز بخش دولتی و خصوصی تا کجاست و چگونه شناسایی می شود، خود جای بحث و بررسی فراوان دارد، ولی برای شناسایی بخش خصوصی واقعی می توان به این دو ویژگی کلی اشاره کرد: وابسته نبودن به نهادهای دولتی یا شبه دولتی و رقابت پذیری. یکی از دلایل منع شدن دولت از ورود به فعالیت های تولیدی و خدماتی در مباحث اقتصادی، همین است که واحدهای کوچک تولیدی نمی توانند با دولت رقابت کنند. به زبان دیگر، وارد شدن دولت به عرصه فعالیت های مردمی یا همان بخش خصوصی، اصل رقابت پذیری را مخدوش و عرصه را بر فعالیت های خصوصی یا کسب و کارهای مردمی تنگ می کند. بند (ب) اصل ۴۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز دولت را از تبدیل شدن به یک «کارفرمای مطلق» نهی کرده است. تعدادی از دولتمردان نیز در بیانات

حرف اول

بازار سرمایه و حضور سرمایه گذاران

مجید سلیمی بروجنی کارشناس اقتصادی

بازار بورس در حالی به استقبال فصل مجامع می رود که در فروردین امسال، پررونق ترین ماه نخست سال را از منظر حجم معاملات پشت سر گذاشت. علت اصلی این موضوع نیز چیزی به جز خوشبینی های پیرامون مذاکرات هسته ای ایران و گروه ۵+۱ و تفاهم نامه لوزان نبود. با این حال، طی چند هفته اخیر شاهد بودیم که رونق ابتدای سال، آرام آرام رنگ باخت و بازار سرمایه همچون سال ۹۳، وارد رکود شد. بدون شک، ابهامات و برخی رفتارهای دوگانه در بنایه لوزان و همچنین تاتیک های اتخاذ شده توسط حقوقی ها، مهم ترین دلایل ناپایداری رونق بورس تهران بوده اند. بازار سرمایه، بازار انتظارات است، بدین معنا که قیمت ها براساس انتظارات آتی تعیین می شوند. البته انتظارات آتی میزان درجه اعتماد متفاوتی دارد و در همین راستا ممکن است بر بازار اثرات کم یا زیادی بگذارند. برخی کارشناسان معتقدند چون پیش بینی می شود که مذاکرات هسته ای در تیرماه به توافق نهایی خواهد رسید، پس بخش قابل توجهی از نقدینگی موجود در بازارهای دیگر، طی ماه های پیش رو به سمت بازار سرمایه حرکت خواهد کرد. حصول توافق هسته ای در آینده نزدیک، می تواند این پیام خوش را برای سرمایه گذاران به همراه داشته باشد که بازار سرمایه می تواند جایگاه امنی برای سرمایه یاشان باشد.

ادامه در صفحه ۴

از جدیدترین مدلهای پوشاک آقایان
در بوتیک های زنجیره ای

ماکسیم
maxim®
دیدن فرمایید
روابط عمومی و بازرگانی: ۸۸۸۸۸۸۱۵
www.maximiran.com

بسیار سفر باید...

درج آگهی هتل ها، آژانس های

مسافرتی و ارائه دهندگان خدمات

گردشگری با شرایط ویژه

۸۸۱۹۳۹۷۹

سازمان آگهی های

روزنامه شرق

۸۸۱۹۰۴۶۸

۸۸۱۹۳۹۷۹

تحويل روزنامه درب منزل یا محل کار شما
بدون هزینه ارسال

۸۸۲۰۹۵۹۳